

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1S/31/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8012200168
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Magdaléna Želinská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8012200168.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Magdalény Želinskej a sudkýň JUDr. Viery Zolákovej, JUDr. Evy Slávikovej v právnej veci žalobcu Okresného stavebného bytového družstva Poprad, IČO: 36 168 815, so sídlom Moyzesova č. 3368/25, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Hudzík - Novýsedlák Partners, v.o.s., so sídlom Mnoheľova č. 830/15, Poprad, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, Ul. Vazovova č. 2, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. I/225/21994-133146/2011/997020-r zo dňa 13.decembra 2011 na základe žaloby takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Včas podanou žalobou sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu Daňového riaditeľstva SR č. 13.12.2011 č. I/225/21994-133146/2011/997020-r, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Poprad zo dňa 16.09.2011 č. 717/230/61660/11/Ale. Žalobca navrhol, aby súd napadnuté rozhodnutie DR SR v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že správca dane Daňový úrad Poprad vyššie citovaným rozhodnutím nevyhovel jeho žiadosti ako platiteľa dane o vrátenie daňového preplatku za zdaňovacie obdobie 2005. Podľa názoru žalobcu DR SR napadnutým rozhodnutím potvrdilo prvostupňové rozhodnutie, ale v odôvodnení rozhodnutia iba uviedlo, že v rámci odvolacieho konania žalobca nepredložil žiadne relevantné dôkazy, ktoré by spochybnili správnosť postupu správcu dane pri rozhodovaní a viedli by k zrušeniu napadnutého rozhodnutia. Žalobca v žalobe citoval ustanovenia zákona č. 511/1992 Z.z. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov a to § 2 ods. 2, 3, podľa ktorých správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi a pri vyžadovaní plnenia ich povinnosti v tomto konaní použije len také prostriedky, ktoré ich najmenej zaťažujú a umožňujú pritom správne vyrubiť a vybrať daň; správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo. Dôvodil tým, že vyššie citovaný právny predpis v ustanovení § 29 ods. 2 upravuje, že správca dane dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov a podľa § 30 ods. 3 citovaného právneho predpisu rozhodnutie obsahuje odôvodnenie, ak tak ustanovuje zákon. V odôvodnení sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, aké úvahy ovplyvnili hodnotenie dôkazov a použitie právnych predpisov, na základe ktorých sa rozhodovalo. Poukázal na

to, že zákon č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov v ustanovení § 5 ods. 1 písm. a/ definuje, že príjmami zo závislej činnosti sú príjmy zo súčasného alebo z predchádzajúceho pracovnoprávneho vzťahu, služobného pomeru, štátnozamestnaneckého pomeru alebo členského pomeru, alebo z obdobného vzťahu, v ktorom je daňovník pri výkone práce pre platiteľa príjmu povinný dodržiavať pokyny alebo príkazy platiteľa príjmu, ako aj príjmy za prácu žiakov a študentov v rámci praktického vyučovania. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia príjmami podľa odseku 1 sú bez ohľadu na ich právny dôvod pravidelné, nepravidelné alebo jednorazové príjmy, ktoré sa vyplácajú, poukazujú alebo pripisujú k dobru, alebo spočívajú v inej forme plnenia daňovníkovi s týmito príjmami (ďalej len „zamestnanec“) od platiteľa týchto príjmov (ďalej len „zamestnávateľ“) alebo v súvislosti s výkonom závislej činnosti. Takýmito príjmami sú aj príjmy, ktoré poberá osoba, na ktorú prešlo zo zamestnanca právo na tieto príjmy.

Zákon o dani z príjmov v § 35 ods. 1 prvá veta upravuje, že zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, vyberie preddavok na daň zo zdaniteľnej mzdy s výnimkou uvedenou v odseku 8, podľa ods. 3 prvá a druhá veta citovaného ustanovenia preddavok na daň za zrazí pri výplate alebo pri poukázaní, alebo pri pripísaní zdaniteľnej mzdy zamestnancovi k dobru bez ohľadu na to, za ktoré obdobie sa táto zdaniteľná mzda vypláca. Ak zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, vykonáva vyúčtovanie príjmov zo závislej činnosti mesačne, zrazí preddavok na daň pri vyúčtovaní zdaniteľnej mzdy za uplynulý kalendárny mesiac. Z ustanovenia § 40 ods. 8 zákona č. 595/2003 Z.z. vyplýva, že ak zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, odviezol preddavky na daň alebo daň vyššou sumou, ako bol povinný odviešť, a nemôže o túto sumu znížiť odvod preddavkov na daň, požiada správcu dane o vrátenie tejto sumy. Rovnaký postup sa môže uplatniť aj v prípade rozdielu vyplývajúceho z ročného zúčtovania. Správca dane vráti požadovanú sumu zamestnávateľovi, ktorý je platiteľom dane, do jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia.

Dôvodil tiež tým, že zákon č. 511/1992 Zb. v § 63 ods. 1, 2 a 4 upravuje, že daňový preplatok je suma platby, ktorá prevyšuje splatnú daň, preplatok sa použije na úhradu splatného preddavku na daň a na úhradu prípadného daňového nedoplatku. O prevedení preplatku na úhradu splatného preddavku na daň a na úhradu daňového nedoplatku sa daňový dlžník vyrozumie. Za deň úhrady tohto daňového nedoplatku sa považuje deň, ktorý nasleduje po dni vzniku preplatku. Ak nemožno preplatok použiť podľa odsekov 2 a 3, správca dane na žiadosť daňového subjektu tento preplatok použije na úhradu inej dane alebo vráti, ak je väčší ako 3,31 EUR. Ak osobitný zákon neustanovuje inak, správca dane vráti preplatok do jedného mesiaca od doručenia žiadosti o jeho vrátenie; preplatok na dani z príjmov za príslušné zdaňovacie obdobie sa vráti najskôr po uplynutí lehoty na podanie daňového priznania podľa osobitného zákona, najneskôr však do 40 dní odo dňa vzniku preplatku. Ak sa žiadosti o vrátenie preplatku vyhovie v plnom rozsahu, správca dane rozhodnutie nevydáva. Preplatok nemožno vrátiť, ak žiadosť o jeho vrátenie bola podaná po zániku práva vyrubiť daň alebo rozdiel dane (§ 45). Žiadosť o vrátenie preplatku alebo jeho preúčtovanie nepodlieha správnym poplatkom.

Vo vzťahu k skutkovému stavu žalobca konštatoval, že dňa 19.08.2011 požiadal o vrátenie preplatku dane z príjmu fyzických osôb zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 2005. Prvostupňový správny orgán DÚ Poprad ako správca dane rozhodnutie odôvodnil len tým, že žiadosti nevyhoviel z dôvodu, že vo svojej žiadosti žalobca nevyčíslil výšku preplatku za zdaňovacie obdobie 2005, ktorý požaduje vrátiť a na jeho osobnom účte ako daňovníka v súčasnosti preplatok na dani neeviduje. Žalobca zdôraznil, že disponoval a disponuje dokladmi, na základe ktorých je preukázateľné, že dňa 21.09.2005 bola na účet č. XXXXXXXXXXXX, VS XXXXXXXXXXXX, ŠS XXXXX odvedená poštovou poukážkou daň z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti naviac vo výške 176.885,-- Sk, dňa 21.09.2005 bola na účet č. XXXXXXXXXXXX, VS XXXXXXXXXXXX, ŠS XXXXX odvedená poštovou poukážkou daň z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti naviac vo výške 121.630,-- Sk, dňa 29.09.2005 bola na účet č. XXXXXXXXXXXX, VS XXXXXXXXXXXX, ŠS XXXXX odvedená poštovou poukážkou daň z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti naviac vo výške 100.000,-- Sk, dňa 17.10.2005 bola na účet č. XXXXXXXXXXXX, VS XXXX, ŠS XXXXXXXXXXXX odvedená poštovou poukážkou daň z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti naviac vo výške 40.000,-- Sk, dňa 17.10.2005 bola na účet č. XXXXXXXXXXXX, VS XXXX, ŠS XXXXXXXXXXXX odvedená poštovou poukážkou daň z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti naviac vo výške 40.000,-- Sk, dňa 17.10.2005 bola na účet č. XXXXXXXXXXXX, VS XXXXXXXXXXXX odvedená poštovou poukážkou daň z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti naviac vo výške 40.000,-- Sk, dňa 25.11.2005 bola na

účet č. XXXXXXXXXXXX, VS XXXXXXXXXXX, ŠS XXXXXX odvedená poštovou poukážkou daň z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti navyše vo výške 70.000,-- Sk, dňa 29.11.2005 bola na účet č. XXXXXXXXXXXX, VS XXXXXXXXXXX, ŠS XXXXXX odvedená poštovou poukážkou daň z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti navyše vo výške 68.184,-- Sk, dňa 21.12.2005 bola na účet č. XXXXXXXXXXXX, VS XXXXXXXXXXXX, ŠS XXXXXX odvedená poštovou poukážkou daň z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti navyše vo výške 45.257,-- Sk, spolu navyše odvedená daň v sume 701.956,-- Sk. Žalobca akcentoval, že tvrdenie DÚ Poprad, že podľa hlásenia o vyúčtovaní dane za zdaňovacie obdobie 2005 mal ako platiteľ dane odvodovú povinnosť vo výške 41.312,02 EUR (1.244.566,-- Sk) a takú sumu aj odviedol, neobstojí, pretože správca dane nepopiera, že odviedol za zdaňovacie obdobie sumu 1.991.345,-- Sk, teda viac ako v hlásení za rok 2005 1.244.566,-- Sk. Žalobca namietal, že nesúhlasí s tvrdením správcu dane, že nepreukázal, že jeho odvodová povinnosť bola skutočne 1.244.566,-- Sk. Ako platiteľ dane dostatočným spôsobom objasnil nezrovnalosti v údajoch v hlásení, napriek tomu správca dane u neho vykonal daňovú kontrolu z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 2005, s jej výsledkami však žalobca nesúhlasí, a preto aj podal žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/225-18223-114830/2011/997020-r zo dňa 15.11.2011 a vec je vedená na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn.: 1S/13/2012. Ním uvedené platby boli uskutočnené, čo nepopiera ani daňové riaditeľstvo, a v ich dôsledku mu vznikol preplatok na dani za rok 2005, ktorý mu mal byť vrátený, pretože všetky zákonom požadované predpoklady na jeho vrátenie splnené boli. Žalovaný nemôže zdržiavať jeho finančné prostriedky iba z toho dôvodu, že pri výpočte daňovej povinnosti za rok 2005 vychádzal z nesprávnych podkladov.

Žalobca zdôraznil, že napadnuté rozhodnutie DR a prvostupňové rozhodnutie považuje za nezákonné. Týmito rozhodnutiami a postupom DR bol ukrátený na svojich právach, najmä Ústavou SR, ktorá garantuje právo na spravodlivé konanie a právo vlastníť majetok.

Nezákonnosť rozhodnutí a postupu správnych orgánov podľa žalobcu spočíva v tom, že žalovaný nepostupoval v súlade so základnými zásadami daňového konania upravenými v § 2 zákona č. 511/1992 Zb., v dôsledku čoho konal v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, súčasne žalovaný vo veci nezistil dostatočne skutkový stav a na základe nesprávne zisteného skutkového stavu dospel aj k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci. Zdôraznil, že ním citované ustanovenie § 63 zákona č. 595/2003 Z.z. presne vymedzuje, kedy vzniká daňový preplatok a zakotvuje povinnosť správcu dane na jeho vrátenie. DR nevyslovilo korektný názor, keď žiadosti o vrátenie daňového preplatku nevyhovelo napriek tomu, že preukázal existenciu preplatku vo výške 701.956,-- Sk a splnil podmienky na jeho vrátenie. Neoprávnene zdržiava jeho finančné prostriedky ako daňového subjektu. Poukázal tiež na to, že ohľadom jeho daňovej povinnosti za rok 2005 je vedený súdny spor, v ktorom je riešená aj otázka správnosti a záväznosti podkladov, z ktorých daňové orgány pri vydaní svojich rozhodnutí vychádzali, o správnej výške daňovej povinnosti žalobcu voči správcovi dane môže byť rozhodnuté až po jeho právoplatnom skončení. Keďže až po skončení vedeného súdneho sporu s prípadne novo vydanými rozhodnutiami bude známe, aká je skutočne daňová povinnosť žalobcu za kontrolované obdobie roku 2005, z tohto dôvodu je daňovými orgánmi vydané rozhodnutie o nevrátení daňového preplatku nezákonné a predčasné. Rozhodnutiam správcu dane nepredchádzala činnosť zameraná na spoľahlivé zistenie skutkového stavu, pretože správca dane nevykoval dokazovanie zodpovedajúce garanciam spravodlivého správneho konania. Jeho rozhodnutie preto nebolo vydané v súlade so základnou zásadou daňového konania, ktorou je zásada materiálnej pravdy, rozhodnutia nevychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pretože správca dane náležite neobjasnil všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci a to otázku daňovej povinnosti za rok 2005 a preukázateľne zaplatený preplatok vo výške 701.956,-- Sk.

V tejto súvislosti zdôraznil, že súčasťou základného práva na spravodlivé konanie, je právo účastníka na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s konaním. Daňové orgány sa však týmto Ústavou SR garantovaným právom žalobcu neriadili a ich rozhodnutia sú zjavne neodôvodnené, preto aj nepreskúmateľné, pretože v nich chýbajú dôvody, na základe ktorých rozhodli.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol žalobu ak nedôvodnú zamietnuť. Argumentoval tým, že žalobca jednoduchým spôsobom, nie však v súlade s vecnými a procesnými zákonnými podmienkami určil výšku preplatku, pričom nie je zrejmé, ako tento preplatok bol určený, keď si sám v podanom hlásení o vyúčtovaní dane za rok 2005 vypočítal odvodovú povinnosť vo výške 1.244.566,- Sk a tú istú sumu správcovi dane aj odviezol. FR predovšetkým zdôraznilo, že rozhodujúcim kritériom je podané hlásenie, ktorým si žalobca plní svoju povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 39 ods. 9 písm. b/ zákona ač. 595/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, lebo je to práve hlásenie a prehľad, ako povinný formálno-procesný úkon platiteľa dane, na základe ktorého je výlučne možné odvedené preddavky na daň započítať na úhradu dane za konkrétne zdaňovacie obdobie. Tejto právnej skutočnosti žalobca nepripisuje taký význam, aký má, čo má za následok, že jemu vlastným spôsobom považuje ním uvedené platby za preplatok na dani z príjmov zo závislej činnosti. Vo vzťahu k údajom v hlásení evidentne preplatok na dani nevznikol, lebo výška vypočítanej odvodovej povinnosti sa rovnala platbe preddavkov na daň odvedených platiteľom dane, teda 1.244.566,-Sk.

FR uviedlo, že správnosť výšky vypočítanej odvodovej povinnosti však správca dane spochybnil už pri podaní duplicitného prehľadu o zrazených a odvedených preddavkoch na daň z vyplatených príjmov zo závislej činnosti za III. a IV. štvrťrok 2005 a opraveného prehľadu za III. štvrťrok 2005. Správca dane preto podľa § 41 zákona č. 511/1992 Zb. v januári 2006 vyzval platiteľa dane na odstránenie týchto pochybností, pričom platiteľ dane na výzvu reagoval, ale pochybnosti ničím neodstránil. Po podaní hlásenia v marci 2006 správca dane v mesiaci jún 2007 vyzval platiteľa dane na objasnenie podanie duplicitných prehľadov. Platiteľ dane sa k výzve nevyjadril, ale ani preplatok na dani do tohto času nepožadoval vrátiť. Uvedené pochybnosti správca dane odstránil sám až na základe výsledkov kontroly dane z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti za rok 2005, výsledkom ktorej bolo právoplatné vyrubenie rozdielu dane vo výške 24.364,10 EUR a z ustanovenia § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov vyplýva, že žalobca má povinnosť preukazovať skutočnosti uvedené v hlásení a vyúčtovaní. Pretože v tomto prípade bola správcovi dane spochybnená výška odvodovej povinnosti, žalobca mal práve v priebehu výkonu daňovej kontroly priestor na to, aby preukázal správnosť priznanej odvodovej povinnosti, ako aj to, aby preukázal, prečo platby, na ktoré poukazuje, ktoré sám identifikoval ako preddavky na daň, nemal platiť. Dôkazné bremeno v tomto smere nepochybne neunesol a správca dane právoplatne preukázal, že po vyrubení dane z príjmov zo závislej činnosti vznikol žalobcovi na dani nedoplatok.

FR nie je zrejmé, na základe akých právnych alebo skutkových okolností pri podaní odvolania proti dodatočnému platobnému výmeru žiadal žalobca vrátiť neidentifikovaný preplatok. Ak správca dane na základe uvedených skutočností nevyhovел žiadosti žalobcu o vrátenie preplatku, postupoval správne. FR ďalej poukázalo na to, že žiadosť o vrátenie preplatku žalobca ako platiteľ dane podal v čase, kedy správca dane už mal vedomosť o nesprávne vypočítanej odvodovej povinnosti, a tým aj nesprávne odvedenej dani, preto rozhodnúť o preplatku nemohol inak, pretože žiadny preplatok na strane platiteľa dane neexistoval. FR uviedlo, že teoreticky, ak by aj preplatok bol vznikol, správca dane by s ním naložil, ako upravuje ustanovenie § 63 ods. 1 a 4 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

Vo vzťahu k žalobnej námietke, že rozhodnutia boli vydané predčasne vzhľadom na konanie vedené na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn.: 1S/13/2012, FR uviedlo, že práve žalobca predčasne podal žiadosť o vrátenie preplatku a to bez znalosti toho, ako sa odvolacie a následne aj súdne konanie skončí. Ak žiadosť o vrátenie preplatku podal žalobca popri odvolaní, správca dane bol v zákonnej lehote povinný o nej rozhodnúť. O tom, že vo veci žiadosti o vrátenie preplatku rozhodol správca dane správne, teda že preplatok neexistuje, svedčí aj právoplatné rozhodnutie odvolacieho orgánu zo dňa 24.11.2011, ktorým bol platiteľovi dane oproti dodatočnému platobnému výmeru zvýšený rozdiel dane z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti za rok 2005. Podľa názoru FR z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že toto je logicky odôvodnené a to aj nad rámec odvolacích dôvodov.

Z predloženého administratívneho spisu vyplýva, že písomným podaním zo dňa 18.08.2011, ktoré bolo Daňovému úradu v Poprade doručené 19.08.2011, žalobca podal odvolanie voči platobnému výmeru č. 717/230/53173/11/Ale a súčasne aj žiadosť o vrátenie preplatku na účte dane z príjmov fyzických osôb. Súčasne zo spisu vyplýva, že citovaným platobným výmerom bol žalobcovi vyrubeneý rozdiel

dane z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti a rozdiel daňového bonusu za zdaňovacie obdobie 2005 v sume 24.364,10 EUR, ktorý platobný výmer žiadal žalobca zrušiť a preplatok na tomto účte vrátiť na účet žalobcu, pričom z obsahu podania vyplýva, že žiada, aby preplatky na účte správcu dane č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v štátnej pokladnici boli vrátené na účet Okresného stavebného družstva Poprad. Vo vzťahu k presnej sume preplatku v tomto podaní nie sú uvedené ďalšie skutočnosti.

O tejto žiadosti DÚ Poprad rozhodol rozhodnutím zo dňa 16.09.2011 č. 717/230/61660/11/Ale, ktorým podľa zákona č. 150/2001 Z.z. o daňových orgánoch a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 440/2000 Z.z. o správach finančnej kontroly v znení neskorších predpisov a zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov rozhodol tak, že podľa § 63 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov žiadosti daňového subjektu Okresné stavebné bytové družstvo Poprad... zo dňa 19.08.2011 o vrátenie daňového preplatku na dani z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 2005 nevyhovuje.

Výrok rozhodnutia odôvodnil tým, že žiadosti nevyhovelo z dôvodu, že vo svojej žiadosti daňový subjekt nevyčíslil výšku preplatku za zdaňovacie obdobie 2005, ktorý žiada vrátiť, pričom správca dane na osobnom účte daňovníka v súčasnosti preplatok na dani neeviduje. V podanom hlásení o vyúčtovaní dane za zdaňovacie obdobie 2005 daňový subjekt preplatok na dani nevykázal. V podanom hlásení je vyčíslená odvodová povinnosť 41.312,02 EUR (1.244.566,-- Sk) a taktiež vykázaný odvod v sume 41.312,02 EUR (1.244.566,-- Sk). Pretože mal pochybnosti o správnosti, úplnosti a pravdivosti podaného hlásenia o vyúčtovaní dane za zdaňovacie obdobie 2005, výzvou č. 717/230/34604/07/Ale zo dňa 11.06.2007 vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k pochybnostiam správcu dane a zároveň ho poučil, že ak chyby na základe výzvy neodstráni v určenej lehote podľa § 42 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, zistí základ dane a určí daň podľa pomôcok, ktoré má k dispozícii, alebo ktoré si sám zaobstará a to i bez súčinnosti žalobcu. Správny orgán prvého stupňa konštatoval, že na základe výzvy nedošlo k odstráneniu chýb v podanom hlásení a správca dane vyčíslil daň za zdaňovacie obdobie 2005 po vykonanej kontrole, dodatočným platobným výmerom č. 717/230/53173/11/Ale zo dňa 04.08.2011, ktorý nie je právoplatný, pretože daňový subjekt - žalobca sa proti nemu odvolal a vec je v odvolacom konaní.

Prvostupňové rozhodnutie napadol žalobca odvolaním zo dňa 29.09.2011. Poukázal predovšetkým na to, že v podanom hlásení je vyčíslená odvodová povinnosť v sume 41.312,02 EUR a v rovnakej výške je vykázaný aj odvod, avšak podľa dokladov bola odvedená daň z príjmu fyzickej osoby zo závislej činnosti navyše v hodnotách tak, ako sú uvedené v žalobe, spolu v sume 701.956,-- Sk, preto žalobca považuje rozhodnutie za nesprávne a vyššie uvedenú sumu žiada vrátiť.

DR SR napadnutým rozhodnutím podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov rozhodnutie DÚ Poprad č. 717/230/61660/11/Ale zo dňa 16.09.2011 o nevyhovení žiadosti o vrátenie daňového preplatku za zdaňovacie obdobie 2005 podľa § 63 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov platiteľa dane Okresné stavebné bytové družstvo Poprad... potvrdilo.

V odôvodnení rozhodnutia argumentoval ustanoveniami zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov a to § 2 ods. 1, 2, 3. Citoval, že podľa § 63 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov daňový preplatok je suma platby, ktorá prevyšuje splatnú daň. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia preplatok sa použije na úhradu splatného preddavku na daň a na úhradu prípadného daňového nedoplatku. O prevedení preplatku na úhradu splatného preddavku na daň a na úhradu daňového nedoplatku sa daňový dlžník vyrozumie. Za deň úhrady tohto daňového nedoplatku sa považuje deň, ktorý nasleduje po dni vzniku preplatku. Podľa § 63 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov prvé dve vety, ak nemožno preplatok použiť podľa odsekov 2 a 3, správca dane na žiadosť daňového subjektu tento preplatok použije na úhradu inej dane alebo ho vráti, ak je väčší ako 3,31 EUR. Ak osobitný zákon neustanovuje inak, správca dane vráti preplatok do jedného mesiaca od doručenia žiadosti o jeho vrátenie. Preplatok na dani z príjmov za príslušné zdaňovacie obdobie sa vráti najskôr po uplynutí lehoty na podanie daňového priznania podľa osobitného zákona, najneskôr však do 40 dní odo dňa vzniku preplatku.

DR sa stotožnilo s názorom správcu dane, že žalobcovi ako platiteľovi dane za zdaňovacie obdobie 2005 nevznikol žiadny preplatok na dani z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti podľa § 63 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, a preto mu ani žiadny preplatok nemohol byť vrátený. Poukázalo na to, že sumy, ktoré žalobca uviedol v odvolaní, ide o 9 platieb od 21.09.2005 do 21.12.2005 v celkovej sume 701.956,-- Sk, správca dane platby na osobnom účte daňového subjektu evidoval, avšak platiteľ dane žiadnym spôsobom nepreukázal, že tieto platby nemali byť uskutočnené. Konštatoval, že žalobca ako platiteľ dane odviedol za zdaňovacie obdobie 2005 sumu 1.991,345,-- Sk, teda viac ako uviedol v hlásení za rok 2005, teda 1.244.566,-- Sk, avšak nepreukázal, že jeho odvodová povinnosť bola skutočne 1.244.566,-- Sk. Prvostupňový správny orgán odvodovú povinnosť vo výške 1.244.566,-- Sk spochybnil a to už po podaní štvrtročných prehľadov o zrazených a odvedených preddavkov na daň z vyplatených príjmov zo závislej činnosti a po podaní hlásenia za rok 2005, pretože tieto na seba evidentne nenadväzovali. Správcom dane bol platiteľ dane viackrát vyzvaný na vysvetlenie vzniknutých nezrovnalostí, resp. na ich odstránenie a to výzvami zo dňa 05.01.2006, 11.06.2007, 18.10.2010, avšak k odstráneniu zo strany žalobcu nedošlo. Následne správca dane v dňoch 12.08.2010 až 29.07.2011 vykonal u žalobcu ako platiteľa dane kontrolu na dani z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 2005, v rámci ktorej boli preverené všetky vyššie uvedené nezrovnalosti, ktoré sa týkali žalobcom podaných prehľadov a hlásení za rok 2005. Na základe daňovej kontroly mal správca dane zistené, že žalobca ako platiteľ dane za kontrolované zdaňovacie obdobie odviedol správcovi dane o 24.364,10 EUR (733.992,-- Sk) menej dane z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti a rozdiel daňového bonusu, ako bolo zistené správcom dane a ako malo byť zrazené z úhrnu vyplatených príjmov jeho zamestnancov. Preto bol uvedený rozdiel na dani vyrubený dodatočným platobným výmerom č. 717/230/53173/11/Ale zo dňa 04.08.2011, ktoré žalobca napadol odvolaním. DR SR poukázalo na to, že svojim rozhodnutím č. I/225/18223-114830/2011/997020-r zo dňa 15.11.2011 dodatočný platobný výmer správcu dane zmenilo a daňový nedoplatok žalobcu za rok 2005 zvýšilo o 1.470,49 EUR a toto rozhodnutie sa stalo právoplatným 24.11.2011.

Odvolací orgán uzavrel, že správcom dane bolo dostatočným spôsobom preukázané, že žalobca ako platiteľ dane za rok 2005 nemal preplatok dane z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti, naopak, mal nedoplatok dane vo výške 25.834,59 EUR, a preto je v súlade s platnými daňovými predpismi a to § 63 ods. 1 a 4 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ak žiadosti žalobcu o vrátení daňového preplatku nevyhovel. DR SR poukázalo na to, že v rámci odvolacieho konania platiteľ dane nepredložil žiadne relevantné dôkazy, ktoré by spochybnili správnosť postupu správcu dane pri rozhodovaní a viedli by tak k zrušeniu napadnutého rozhodnutia o nevyhovení žiadosti platiteľa dane.

Z uvedeného je zrejmé, že žalobca sa domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia DR v spojení s prvostupňovým rozhodnutím podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., ktorá upravuje rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov. V konaní podľa piatej časti O.s.p. sa súd riadi dispozičnou zásadou a základnými žalobnými námietkami žalobcu sú, že správne orgány vo veci rozhodli na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, vo veci rozhodli predčasne a porušili základné zásady daňového konania.

Zo spisu sú nesporné skutočnosti tak, ako sú skutkovo uvádzané žalobcom, žalovaným vo vyjadrení a v rozhodnutiach správnych orgánov.

Základnou otázkou, ktorú je nevyhnutné v tomto konaní vyriešiť, je, či v čase podania žiadosti o vrátenie preplatku, teda k dňu 19.08.2011, kedy bola žiadosť o vrátenie preplatku na účte dane z príjmov fyzických osôb doručená správcovi dane, boli splnené zákonné predpoklady na to, aby bola suma 701.956,-- Sk vrátená žalobcovi ako preplatok na dani z príjmov fyzických osôb.

Zákon č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov k 31.12.2005 v ustanovení § 36 upravuje vyberanie a platenie preddavkov na daň a dani z príjmov zo závislej činnosti, pričom v predmetnej veci ide o daň z príjmov zo závislej činnosti, a v ustanovení § 38 ods. 2 upravuje, že ročné zúčtovanie vykonáva zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, na žiadosť zamestnanca uvedeného v odseku 1... .

Podľa § 39 ods. 9 - zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, je povinný predkladať miestne príslušnému správcovi dane v lehote podľa § 49

a/ prehľad o zrazených a odvedených preddavkoch na daň z príjmov zo závislej činnosti, ktoré zamestnancom vyplatil a o daňovom bonuse za uplynulý kalendárny štvrťrok (ďalej len „prehľad“),

b/ hlásenie o vyúčtovaní dane a o úhrne príjmov zo závislej činnosti znížených o sumy podľa § 5 ods. 8 a o daňovom bonuse (ďalej len "hlásenie"), poskytnutých jednotlivým zamestnancom bez ohľadu na to, či ide o peňažné alebo nepeňažné plnenie za uplynulé zdaňovacie obdobie a o zrazených preddavkoch na daň, hlásenie obsahuje aj meno, priezvisko, adresu trvalého pobytu osoby, ktorej bol príjem poskytnutý, aj rodné číslo, výšku zrazeného preddavku na daň, sumu priznaného a vyplateného daňového bonusu, zrazenú daň a základe dane, ak nejde o osoby, na ktoré sa vzťahujú osobitné spôsoby vykazovania údajov podľa osobitného predpisu.

Podľa ods. 10 tohto ustanovenia - prehľad a hlásenie podľa odseku 9 sa predkladá na tlačive, ktorého vzor určí ministerstvo.

Zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v ustanovení § 15 ods. 1 prvá veta upravuje, že daňovou kontrolou zamestnanec správcu dane zisťuje alebo preveruje základ dane alebo iné skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane, alebo vznik daňovej povinnosti, a to u daňového subjektu alebo na mieste, kde to účel kontroly vyžaduje.

Medzi účastníkmi konania je nesporné, že vzhľadom na nezrovnalosti v prehľadoch a hláseniach, ktoré žalobcom ako platiteľom dane z príjmov zo závislej činnosti neboli odstránené, DÚ Poprad vykonal u žalobcu daňovú kontrolu a vyššie citovaným dodatočným platobným výmerom vyrubil žalobcovi rozdiel dane z príjmov zo závislej činnosti. Je teda nepochybné, že v čase podania žiadosti o vrátenie sumy 701.956,-- Sk prvostupňové rozhodnutie daňového úradu nebolo právoplatné, a teda aj podľa názoru súdu neboli splnené podmienky na to, aby uvedenú sumu bolo možné považovať za preplatok.

Zákon č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov v ustanovení § 63 ods. 1 upravuje - daňový preplatok je suma platby, ktorá prevyšuje splatnú daň. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia - preplatok sa použije na úhradu splatného preddavku na daň a na úhradu prípadného daňového nedoplatku inej dane... . Podľa ods. 3 tohto ustanovenia - preplatky daňového subjektu na jednotlivých druhoch daní, cla a iných platieb možno použiť na kompenzáciu jeho daňových nedoplatkov na inej dani, cle a iných platbách. O tom musí správca dane písomne upovedomiť daňový subjekt. Podľa ods. 4 - ak nemožno preplatok použiť podľa odsekov 2 a 3, správca dane na žiadosť daňového subjektu tento preplatok vráti, ak je väčší ako 100,-- Sk. Ak osobitný zákon neustanovuje inak, správca dane vráti preplatok do jedného mesiaca od doručenia žiadosti o jeho vrátenie; preplatok na dani z príjmov za príslušné zdaňovacie obdobie sa vráti najskôr po uplynutí jedného mesiaca po uplynutí lehoty na podanie daňového priznania podľa osobitného zákona, najneskôr však do 40 dní odo dňa vzniku preplatku.

Z definície daňového preplatku podľa § 63 ods. 1 jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spornosť, aká výška dane je splatná, nemožno v predmetnej veci hovoriť o preplatku. Žalobca až v žalobe tvrdí, že ide o sumu 701.956,-- Sk, ktoré boli zaplatené poštovými poukázkami v dobe od 21.09.2005 až do 21.12.2005 a ide o neoprávnené zadržiavanie peňažných prostriedkov. Z vyššie uvedeného skutkového stavu takýto záver nevyplýva. Preplatok na dani tak, ako je definovaný zákonom č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov v § 63 ods. 1, možno vrátiť daňovníkovi iba v tom prípade, ak 1. neprichádza do úvahy iné použitie odvedených súm daňovým orgánom, ktoré prevyšujú splatnú daň, teda daňovú povinnosť, pričom je zrejmé, že k dňu 19.08.2011 táto otázka bola medzi účastníkmi tohto konania sporná. Tvrdenie o tom, že ide o preplatok na dani z príjmov zo závislej činnosti vyplýva iba zo subjektívneho názoru žalobcu z dôvodov, ako ich definoval vo svojom odvolaní proti dodatočnému platobnému výmeru zo dňa 04.08.2011 č. 717/230/53173/11/Ale.

Súd konštatuje, že v čase podania žiadosti žalobcom o vrátenie uvedenej sumy neexistovali právoplatné a vykonateľné rozhodnutia orgánu verejnej moci, a teda daňové orgány dospeli k správnym záverom, ak rozhodli, že žiadosti žalobcu o vrátenie „preplatku“ nie je možné vyhovieť vzhľadom na zistený skutkový stav veci.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. - pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa názoru súdu rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v spojení s rozhodnutím Daňového riaditeľstva SR sú náležité a presvedčivo odôvodnené tak, ako upravuje § 30 zákona č. 511/1992 Zb..

Krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutia a postup správnych orgánov v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že rozhodnutia a postup správnych orgánov sú v súlade so zákonom, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p..

Účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný aj pri úspechu v konaní zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania podľa §250k ods. 1 O.s.p.

Senát krajského súdu vo veci rozhodol jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Prešove a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup

súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, teda ako navrhuje, aby vo veci rozhodol odvolací súd.